

[Oluf Pedersen.]

være, at vi allerede til efteråret får gennemført den fiksering og afvikling af bygnings-skatte, som er naturlig, ikke som følge af denne lov, men som følge af den pengeforringelse, der har fundet sted.

Som bekendt gik jeg ved første behandling af regeringsforslaget ind for, at man skulle inddrage al fremtidig stigning lige siden den sidste vurdering i 1950. Under udvalgsbehandlingen har jeg foreslået, at man valgte den noget blidere form ved at inddrage denne stigning fra 1950 til 1956, men at den dog først skulle betales af de nuværende ejere ved salg, d. v. s. at der kun skete det, at man ikke fik lov at indkassere denne ufortjente gevinst ved salg. Det ville betyde, at de nuværende ejere ikke skulle svare afgift af stigningen mellem 1950 og 1956. Afgiften ville altså ikke på nogen måde komme til at hvile på erhvervet, den ville tværtimod give en lavere salgspris for jorden, hvorimod man ville få lov at sælge den stigning, der eventuelt var sket med hensyn til de arbejdsskabte bygningsværdier. Derved ville de unge komme til at svare 4 pct. af jordværdistigningen, men til gengæld ville de komme til at betale mindre i rente af købesummen. Pengene ville forblive ude i erhvervet til gavn for ungdommen og for alle dem, der skal sætte deres børn i gang, og der ville ikke være nogen, der blev trådt for nær. Tanken er forsåvidt ikke ny, de konservative har før været inde på den, men hvordan de stiller sig i dag, ved man ikke, de er vel blevet mere konservative med tiden. Jeg tror, man på denne måde kan gennemføre en reform af stor betydning, uden at man slår noget i stykker, og jeg er tilfreds med, at dette indgår i regeringens overvejelser, når den skal genfremsætte sit forslag i næste samling.

Hvis regeringen følger den anviste vej, vil det være sådan, at når ejendommene er solgt en gang, vil al stigning i jordværdien efter 1950 være inddraget af det offentlige. Der er da tilbage i privat eje kun den del af jordværdien, som flertallet i grundskyldskommissionen gik ind for skulle blive hos ejeren og først inddrages efter en afløsning. Så har man nærmet sig et grundlag, hvorpå man kan opbygge en grundskyld på linie med den, som flertallet i grundskyldskommissionen gik ind for. Retsforbundet frem-

satte, som man ved, et sådant forslag, og det har også været behandlet i udvalget, men behandlingen er endnu ikke afsluttet. Jeg gør dog den bemærkning her, at når forslaget gik ud på at få inddraget stigningen af jordværdien før 1950, skulle det være frivilligt. Det skulle således være muligt derigennem at nå frem til en ordening med en frivillig overgang til fuld grundskyld her i landet. Jeg tror, at vi her har en farbar vej, som skulle kunne få den fornødne tilslutning fra alle gode kræfter, en lempelig form, der sigter mod det rette mål, som det skulle være muligt at nå frem til. Jeg henviser her til lovforslaget og bemærkningerne dertil.

Jeg gør bare opmærksom på, at hvis man gik den vej, kunne man nå til den situation, at når en ejendom blev solgt, skulle køberen fremover betale fuld grundskyld af hele værdistigningen efter 1950, medens der derimod skete en afløsning af værdien fra før 1950. Imod at få denne afløsning udbetalt skulle den nye køber forpligte sig til at svare fuld grundskyld til staten, altså komme til at eje ejendommen på jordrentevilkår. Men det skulle være frivilligt, altså således at sælgeren eller køberen, hvem af dem der nu skulle træffe afgørelsen, kunne få den ordening, han selv ønskede, men til gengæld skulle køberen forpligte sig til at betale fuld grundskyld til staten. Værdien indtil 1950 skulle han selv have udbetalt, men kun når han selv ønskede det. Der er mange, der her i salen har talt om krænkelse af grundloven o. s. v., men det er da klart, at i det øjeblik ordningen bliver gjort frivillig, vil den tale høre op, og på denne måde kommer al jordbesiddelse til at bero på jordrentevilkår. På det grundlag vil man være i stand til at opbygge en ordening med fuld grundskyld så lempeligt, at den kan vinde almindelig tilslutning også i det høje ting.

Selvfølgelig må der skaffes midler til en sådan afløsning, men det kan ske gennem en rimelig formueafgift, medens statens indtægter af jordrenten anvendes til skatteindestættelser. Jeg nævner det, fordi jeg tror, det er så vigtigt, at vi nu har fået skabt et grundlag, hvorpå en lovgivning om fuld grundskyld kan bygges.

Jeg skal anbefale de foreliggende ændringsforslag til vedtagelse.